

[Formanden]

Forslag til lov om offentlige myndigheders registre.

(Lovforslag nr. L 37).

Forslag til lov om renter ved forsinket betaling m. v.

(Lovforslag nr. L 38).

Forslag til lov om visse forbrugeraftaler. (Dørsalg m. v., postordresalg og løbende tjenesteydelser).

(Lovforslag nr. L 39).

Forslag til lov om ændring af mortifikationsloven m. v. (Afskaffelse af den autoriserede trækningsliste).

(Lovforslag nr. L 40).

Medlem af folketinget Glensgård (FP) har meddelt mig, at han ønsker til ministeren for offentlige arbejder at stille følgende:

Forespørgsel.

»Hvad agter regeringen at foretage omkring DSBs takspolitik for at undgå den konkurrenceforvridning, der sker over for private færgefarter og på godstransportområdet i øvrigt?«

(Forespørgsel nr. IV).

I skrivelse af 5. maj 1977 anmoder fiskeriministeren om, at der må blive foretaget valg af 2 medlemmer og 2 stedfortrædere til det i § 1 i lov nr. 168 af 12. maj 1965 om ændring i lov om afløsning og statens overtagelse af retten til fiskeri med ålegårde og andre særlige rettigheder til fiskeri på søterritoriet omhandlede *ålegårdsovernævn* for et tidsrum af 5 år fra 1. januar 1978.

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Ole Henriksen (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om udskydelse af anlæg af en bro over Store Bælt.

(Beslutningsforslag nr. B 5).

SF er principielt imod opførelse af en Storebæltsbro. Når vi ikke desto mindre nu foreslår en udskydelse, skyldes det, at ønsket om en udskydelse i dag formentlig vil kunne samle et flertal bag sig i folketinget.

Der henvises i øvrigt til de bemærkninger, der følger forslaget.

Glensgård (FP):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om udskydelse af Storebæltsbroens bygning.

(Lovforslag nr. L 34).

Jeg skal i øvrigt vedrørende motiveringen for fremsættelsen henvise til bemærkningerne til lovforslaget.

Alfred Hansen (DR):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om gennemførelse af løn- og tjenestetidsmæssig ligestilling mellem militære og civile værnepligtige.

(Beslutningsforslag nr. B 6).

Baggrunden for forslaget er den stadig større diskrimination, der på forskellig vis – først og fremmest på løn- og tjenestetidsområdet – øves over for de civile værnepligtige set i forhold til de militære værnepligtiges tilsvarende vilkår. Der henvises til forslagets bemærkninger herom og om, at den baggrund, der i sin tid har været for forskelsbehandlingen: ængstelsen for, at forsvaret ikke kunne bemannes uden en sådan diskriminationsudøvelse, i hvert fald ikke længere er aktuel.

For forslagsstillerne ville en total opgivelse af den civile værnepligt være at foretrække, fordi man dermed kunne afskaffe den diskrimination mellem befolkningens forskellige aldersklasser og imellem kønnene, som man nu udøver ved at lade en årgang af mænd (der ikke er erklæret tjenstydgtige) bære en særlig del af byrden ved opretholdelsen af den forsvarsstyrke, som er politisk fastlagt; og erfaringerne med de skridt, der allerede er taget henimod indførelse af fuld soldaterløn, viser da også klart, at forsvaret vel kan bemannes alene ad frivillighedens vej, hvis der bydes på ordentlige løn- og arbejdsvilkår for mandskabet. At man derved tilmed ville få et langt mere motiveret og effektivt personel end det tvangsudskrevne, og at den tekniske udvikling i materiel henseende også gør det naturligt at lade bemanningen ske ved mandskab, der vil binde sig for en længere tjene-

[Alfred Hansen]

stetid, så den relative uddannelsesbyrde i forhold til det opnåede bemandingspotentiel ville blive begrænset og omkostningerne dermed minimeret, taler yderligere i denne retning. Så længe der ikke er skabt politisk forståelse for et sådant skridt, der helt ville standse de alvorlige indgreb i den personlige frihed, som tvangsudskrivelsen indebærer, bør man imidlertid tilstræbe at indrette det nuværende forsvarsbemandingssystem på en sådan måde, at der udøves mindst mulig forskelsbehandling over for de forskellige kategorier af udskrevne.

Halvgaard (FP):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om nedlæggelse af Roskilde universitetscenter.

(Beslutningsforslag nr. B 7).

Jeg skal i øvrigt henvise til forslaget og de ledsagende bemærkninger.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om folkeregistrering.

(Lovforslag nr. L 35).

Forslaget skal ses i sammenhæng med de 2 af justitsministeren samtidig hermed fremsatte forslag til lov om offentlige myndigheders registre og lov om private registre og er ligesom justitsministerens forslag et resultat af den forudgående udvalgsbehandling i registerudvalget.

Forslaget indebærer for det første, at personregistreringsrådet nedlægges. Dette blev etableret i forbindelse med oprettelsen af det centrale personregister (CPR), idet det dels skulle fungere som kontaktorgan, dels være rådgivende over for ministeren – ikke mindst i forbindelse med behandlingen af spørgsmål om udnyttelse af CPR såvel i den offentlige som i den private sektor. Rådet er sammensat af for tiden 10 folketingsmedlemmer samt repræsentanter for Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen, Københavns og Frederiksberg kommuner samt en del statslige styrelser.

Nedlæggelsen af personregistreringsrådet skal ses i sammenhæng med justitsministeri-

ets forslag om etablering af et generelt registertilsyn. Da rådets kompetence stort set vil være dækket af dette registertilsyn, finder jeg ikke, der er grundlag for opretholdelse af et beslægtet organ for et specielt registerområde.

I øvrigt er det hensigten med forslaget at fastsætte detaljerede bestemmelser om udnyttelsen af CPR uden for den offentlige sektor. Den nugældende lovbestemmelse herom findes i folkeregistreringslovens § 2, hvor indenrigsministeren er bemyndiget til at fastsætte de nærmere regler om udnyttelsen af CPR. Denne bemyndigelse er administreret således, at beslutning om udnyttelse af CPR inden for de enkelte ikke-offentlige administrationer, f. eks. ATP og de statsanerkendte arbejdsløshedskasser, er sket efter forudgående forhandling i personregistreringsrådet.

Nærværende forslags bestemmelse om udnyttelsen af CPR svarer stort set til § 19 i registerudvalgets forslag til lov om offentlige registre. Disse bestemmelser foreslås af lovtekniske grunde gennemført i folkeregistreringsloven, som i forvejen indeholder reglerne om CPR.

Forslaget medfører, at oplysninger (adresse m. v.) fra CPR om enkeltpersoner kommer til at svare til den nuværende adgang til oplysningerne i folkeregistret. Endvidere åbnes der mulighed for, at erhvervsvirksomheder på visse nærmere betingelser kan få de nævnte oplysninger om en større kreds af personer i form af masseleverancer, f. eks. som led i en løbende abonnementsordning. I begge disse situationer er der tale om levering af oplysninger, der må betragtes som almindeligt tilgængelige i folkeregistret, og som i forvejen i mange tilfælde er offentliggjort, om end ikke i en tilstrækkelig systematiseret form (f. eks. i telefonbøger og vejvisere). Det bemærkes herved, at nærværende forslag ikke hjemler ret for private til i CPR eller i folkeregistrene at indhente oplysninger om personnummer.

En adgang til en mekaniseret ajourføring af adresser i erhvervsvirksomheder m. v. vil betyde en rationalisering, som i et vist omfang svarer til den, den tilsvarende ordning allerede har medført i store dele af administrationen, og jeg finder derfor den foreslåede udvidelse af CPRs anvendelsesområde rimelig og velbegrundet.